

DR. VISONTAI CSONGOR ÜGYVÉDI IRODA
DR. VISONTAI CSONGOR ÜGYVÉD

Alkotmánybíróság részére

1015 Budapest
Donáti utca 35-45.

Ügyszám: IV/1274-3/2019.

Tárgy: alkotmányjogi panasz indítvány

Tisztelt Alkotmánybíróság!

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG	
Ügyszám: IV/ 0 1 1 3 8 - 4 / 2019	
Érkezett: 2019 NOV 0 5.	
Példány: 1	Kezelőiroda:
Melléklet: 6 db	

Alulírott dr. Visontai Csongor ügyvéd, [redacted] elítél
jelen beadvány mellékleteként csatolt meghatalmazással igazolt jogi képviselőjeként eljárva
Ügyfelem megbízásából az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (a továbbiakban
Abtv.) 27. §-a alapján – figyelemmel a T. Alkotmánybíróság 2019. szeptember 25. napján kelt és
általam 2019. október 4. napján kézhez vett felhívásában foglaltakra – az alábbi

alkotmányjogi panasz indítványt

terjesztem elő:

Kérem a T. Alkotmánybíróságot, hogy az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés d) pontja, valamint az Abtv. 27. §-ában biztosított hatáskörében eljárva állapítsa meg a Budapest Környéki Törvényszék 14.Bv.2866/2018/7. szám alatti elsőfokú határozatának, valamint a Budapest Környéki Törvényszék 4.Bpkf.540/2019/2. szám alatti másodfokú határozatának alaptörvény-ellenességét és semmisítse meg azokat, mivel sértik az Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdését, valamint az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdését.

A T. Alkotmánybíróság hatáskörét az alkotmányjogi panasz indítvány elbírálására az Alaptörvény 24. cikkének (2) bekezdésben meghatározott d) pontja, valamint az Abtv. 27. §-a állapítja meg, míg
Ügyfelem, mint indítványozó jogosultságát az Abtv. 26. § (1) bekezdése alapozza meg.

Kérelmem indokaiként az alábbiakat adom elő:

Előadom, hogy 2017. január 1. napja óta több alapvető jogokat sértő elhelyezési körülmények miatti kártalanítási eljárásban vállaltam, illetve vállalom képviseletet. Az eljárások az ország különböző illetékességei területein levő Törvényszékek előtt vannak folyamatban, és ezen Törvényszékek között a Bv. törvény rendelkezéseinek alkalmazását illetően eltérő gyakorlatok alakultak ki.

A problémát azonban leginkább az jelenti, hogy a Budapest Környéki Törvényszék különböző másodfokú tanácsai is eltérő gyakorlatot követnek, mely a bíróság illetékességi területén levő BV Intézetekben tartózkodó bizonyos fogvatartottak számára előnyös, bizonyos fogvatartottak számára azonban hátrányos.

A Budapest Környéki Törvényszék több első- és másodfokú tanácsa elkezdte azt a gyakorlatot követni, hogy a benyújtott kártalanítási kérelmek alapján kizárólag a megelőző panasz előterjesztését megelőző 3 hónapot vizsgálták érdemben arra hivatkozással, hogy a Bv. törvény

10/A. § (6) bekezdésében írt azon kitételből, hogy „... Ha az alapvető jogokat sértő elhelyezési körülmény hosszabb időn át fennáll, három hónapon belül újabb panaszt előterjeszteni nem kell. ...” az következik, hogy 3 havonként az elítélteknek panaszt szükséges előterjeszteniük.

Előadom, hogy a konkrét sérelmes ügyben [REDACTED] elítelt képviseletében 2018. április 26. napján az alapvető jogokat sértő elhelyezési körülmények miatti kártalanítási kérelmet, illetve megelőző panaszt terjesztettem elő a Tököli Országos BV Intézet részére.

A kártalanítási ügyben illetékes Budapest Környéki Törvényszék 2019. március 26. napján 14.Bv.2866/2018/7. szám alatt hozott végzésével Ügyfelem javára a 2018. január 26. és 2018. április 26. napja közötti időszakra vonatkozóan 88.750,- Ft összegű kártalanítást ítelt meg, míg a 2017. március 26. és 2018. január 25. napja közötti időszakra vonatkozóan előterjesztett kártalanítási kérelmet elutasította.

Az elsőfokú bíróság végzésének indokolása szerint az érdemi vizsgálat körébe kizárólag a 2018. január 26. és 2018. április 26. napja közötti időszak vonható, mivel az ezt megelőző időszakban az elítelt panaszt nem terjesztett elő, így nem teljesítette a kártalanítási igény benyújtásának feltételét.

Az elsőfokú határozattal szemben 2019. április 4. napján fellebbezést terjesztettem elő, melyben kértem az elsőfokú bíróság határozatának megváltoztatását, illetve másodlagosan hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróság új eljárás lefolytatására utasítását.

A másodfokú bíróság 4.Bpkf.540/2019/2. szám alatti határozatával az elsőfokú bíróság végzését helybenhagyta annak helyes jogi indokaira hivatkozással.

A másodfokú határozatot 2019. június 11. napján vettem kézhez, és korábban kelt beadványom mellékleteként csatoltam a T. Alkotmánybíróság részére, jelen beadványomhoz csatolom a kártalanítási kérelmem, valamint az elsőfokú határozatot és az azzal szemben előterjesztett fellebbezésem.

A fentiek szerint a másodfokú bíróság jogerős határozatot hozó tanácsának álláspontja az, hogy a 3 havonkénti megelőző panasz hiánya ahhoz vezet, hogy a kártalanítási kérelem érdemben nem vizsgálható, illetve amennyiben csak egy alkalommal történt meg a megelőző panasz előterjesztése, úgy csak az ezt megelőző 3 hónap vizsgálható érdemben.

Ez a gyakorlat – az én tapasztalatom szerint – kizárólag a 2019. január 1. napját követő időszakban alakult ki, ezt megelőzően nem kaptam ilyen tartalmú határozatot a Budapest Környéki Törvényszéktől.

A fenti gyakorlat azonban álláspontom szerint teljes mértékben jogszabályellenes, ugyanis a tanácsok helytelenül értelmezik a Bv. törvény 10/A. § (6) bekezdésében írtakat, illetve abból helytelen jogi következtetést vonnak le.

A Bv. törvény 10/A. § (6) bekezdése az alábbiakat tartalmazza:

„...Ha az alapvető jogokat sértő elhelyezési körülmény hosszabb időn át fennáll, három hónapon belül újabb panaszt előterjeszteni nem kell. ...”

A fenti rendelkezés egy negatív kötelezést tartalmaz, azt az esetet rögzíti, amikor nem szükséges újabb panasz előterjesztése.

A fenti rendelkezésből azonban álláspontom szerint nem következik az, hogy a fogvatartottnak lenne olyan kötelezettsége, hogy három havonta folyamatosan panaszt nyújtson be a végrehajtási szerv vezetőjéhez a kártalanítás érvényesítését megelőzően.

A fent hivatkozott rendelkezés egy kógens rendelkezés, azonban csupán negatív kötelezést ír elő, pozitív kötelezést nem tartalmaz, azaz azt nem írja elő, hogy a fogvatartottnak kötelező lenne három havonta a megelőző panasz benyújtása.

A fenti rendelkezés helytelen értelmezése (azaz annak rögzítése a végzésben, hogy a megelőző panasz előterjesztését megelőző három hónap vonható érdemi vizsgálat körébe) álláspontom szerint teljes mértékben ellehetetleníti a fogvatartottakat. Nyilvánvaló, hogy a Bv. törvény ezen rendelkezése nem azt a célt szolgálja, hogy folyamatosan ismétlődő terhet rójon a fogvatartottakra igényeik érvényesítésével összefüggésben, figyelembe véve azt a tényt is, hogy egy adott kártalanítási kérelem elbírálása hónapokat, sőt bizonyos esetekben éveket vesz igénybe.

Arról nem beszélve, hogy a jogszabályi rendelkezés nem írja elő, így abból nem is állapítható meg, hogy a panaszt a három hónap leteltét követően mikor szükséges előterjeszteni: a három hónap leteltét követő napon, a következő hónapban, a következő három hónap megkezdését megelőző egy nappal, stb.

Ezen konkrét előírás hiánya is lehetetlenné teszi a panasz előterjesztési kötelezettség kikényszerítését három havonta.

Amennyiben a jogalkotó szándéka az lett volna, hogy három havonta szükséges a megelőző panasz előterjesztése, úgy ez a pozitív kötelezést előíró rendelkezés fellelhető lenne a Bv. törvényben. Ennek hiányában azonban ez következtetésként nem vonható le.

A fenti érvelésemet a Budapest Környéki Törvényszék 2.Bpkf.520/2019/2. szám alatti végzésében (egy másik, jelen ügy tényállásával teljesen egyező ügyben) elfogadta, és ennek alapján az elsőfokú bíróság határozatát hatályon kívül helyezte, és az elsőfokú bíróságot új eljárás lefolytatására utasította.

A fenti jogerős határozatot korábban kelt beadványom mellékleteként csatoltam a T. Alkotmánybíróság részére.

A fentiek nyilvánvalóan jogi anomáliákhoz vezetnek, és egyáltalán nem biztosítják a törvényességet.

Tény, hogy ugyanazon bíróság egyik tanácsa által hozott határozat, illetve az abban foglalt jogi érvelés nem köti a bíróság másik tanácsát, azonban nagyon fontos, hogy az alapvető jogokat sértő elhelyezési körülmények miatti kártalanítási eljárásokban egységes gyakorlat alakuljon ki e tekintetben, ugyanis ennek hiányában önmagában azért érheti hátrány a fogvatartottakat, mert ugyanazon bíróság másik tanácsa járt el az ügyükben, vagy azért, mert szabadságvesztés büntetésüket más területen levő, és más gyakorlatot követő Törvényszékek illetékességi területén levő BV Intézetekben töltik. Sőt az a képtelen helyzet is előállhat, hogy ugyanazon BV Intézet ugyanazon zárkájában tartózkodó egyik fogvatartott esetében a bíróság a teljes időszakot vizsgálja, míg a másik fogvatartott esetében csupán a megelőző panasz benyújtását megelőző 3 hónap eshet érdemi vizsgálat alá.

Az Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdése kimondja, hogy *„Mindenkinek joga van ahhoz, hogy ügyeit a hatóságok részrehajlás nélkül, tisztességes módon és ésszerű határidőn belül intézzék. A hatóságok törvényben meghatározottak szerint kötelesek döntéseiket indokolni.”*

Az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdése kimondja, hogy *„Mindenkinek joga van ahhoz, hogy az ellene emelt bármely vádat vagy valamely perben a jogait és kötelezettségeit törvény által felállított, független és pártatlan bíróság tisztességes és nyilvános tárgyaláson, ésszerű határidőn belül bírálja el.”*

A fenti alaptörvényi rendelkezések alapján mindenkit megillet a tisztességes eljáráshoz való jog, mint hatékony bírói jogvédelem (azaz a bírósághoz fordulás joga) az alapvető jogokat sértő elhelyezési körülmények miatti kártalanítási eljárásokban is.

Álláspontom szerint a Budapest Környéki Törvényszék 14.Bv. sz. elsőfokú tanácsa a 14.Bv.2866/2018/7. szám alatt hozott végzésével, és 4.Bpkf. sz. másodfokú tanácsa a

4.Bpkf.540/2019/2. szám alatt hozott végzésével Ügyfelem Alaptörvényben rögzített és fent hivatkozott alapjogát sértették meg azzal, hogy csupán a megelőző panasz benyújtását megelőző 3 hónapot vizsgálták meg érdemben.

Az Alkotmánybíróság az Alaptörvény hatálybalépése után a tisztességes eljárás követelményét érintő határozataiban kifejtette, hogy a tisztességes eljárás az Alkotmánybíróság döntéseiben kimunkált alkotmányos mérce szerint olyan minőség, amelyet az eljárás egészének és körülményeinek a figyelembevételével lehet és kell megítélni.

Ennek alapján megállapítható, hogy nem lehet olyan szükségesség, amely miatt az eljárás tisztességes voltát arányosan korlátozni lehetne.

A tisztességes eljáráshoz való jog olyan abszolút jog, mellyel szemben nem létezik mérlegelhető más alapvető jog, vagy alkotmányos cél.

Álláspontom szerint az eljáró bíróságok megsértették Ügyfelem alapjogát azzal, hogy kártalanítási kérelmét nem bíralták el teljes terjedelmében érdemben, és olyan okokra hivatkoztak elutasítási okként, mely a Bv. törvény vonatkozó rendelkezéseinek megfelelő alkalmazásával nem eredményezhettek volna elutasítást.

A fentiekre tekintettel kérem, hogy a T. Alkotmánybíróság a jelen alkotmányjogi panasz iránti indítványomban foglaltaknak szíveskedjék helyt adni.

A T. Alkotmánybíróság előtti eljárásra vonatkozóan mellékelem ügyvédi meghatalmazásom.

Nyilatkozom, hogy Ügyfelem, mint indítványozó egyedi ügyben való érintettsége megállapítható, tekintettel arra, hogy Ügyfelem a jelen panasszal támadott ügyben elítéltként a saját elhelyezési körülményeit illetően kért kártalanítást.

Nyilatkozom, hogy Ügyfelem nevének nyilvánosságra hozatalához nem kíván hozzájárulni.

Nyilatkozom, hogy a jelen kérelem a Budapest Környéki Törvényszék 4.Bpkf.540/2019/2. szám alatti végzésének, mint az ügyben igénybe vehető jogorvoslatra hozott határozatnak a kézhezvételét követő 60 napon belül került benyújtásra.

Budapest, 2019. október 28.

Tisztelettel:

